

Tuần Báo Vô Vi

16 tháng 11 năm 2014

Số 212

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Hướng Tâm
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Nghiệp là gì?
2. Muốn có tâm thành thì phải làm sao?
3. Muốn có sự an lạc thì phải làm sao?
4. Quy hội tâm linh là quy hội làm sao?
5. Tìm tịnh trong động thì phải làm sao mới đúng?
6. Muốn được vui trong thanh tịnh thì phải làm sao?
7. Muốn được một lòng một dạ tu học theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp thì phải làm sao?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Perth 22-01-97 4:02 AM 1) Hỏi: Nghiệp là gì? Đáp: Thừa nghiệp là tập quán và hướng đi của người đời tùy theo sự nhu cầu và đòi hỏi. Kệ: Hướng ngoài tập quán tạo sanh động Chẳng có cảm minh cứ tréo trồng Tâm nghiệp chính mình gây loạn động Tu tâm thanh tịnh nghiệp đời vòng.	Sydney 23-01-97 3:00 AM 2) Hỏi: Muốn có tâm thành thì phải làm sao? Đáp: Thừa muốn có tâm thành, trước phải thật thà, hứa một là một hai là hai, không nên thất hẹn và dối trá, tâm thành thật là tâm trong lành và rất dễ dứt khoát. Kệ: Thân tâm trật tự dễ an khương Thực hiện khai thông dễ mở đường Không gạt chính mình chẳng gạt ai Trong lành tự tiến dễ gieo gương.
Sydney 24-01-97 6:30 AM 3) Hỏi: Muốn có sự an lạc thì phải làm sao? Đáp: Thừa muốn có sự an lạc thì phải phước huệ song tu, nghiêm chỉnh dứt khoát tu tiến thì sẽ được sự an nhiên tự tại. Kệ: Thực tâm phát triển thì thâm tiến Tháo gỡ bình tâm tự nổi liền Phước họa do mình tâm tự hiểu Bình tâm thanh tịnh tự giao liên.	Sydney 25-01-97 8:45 AM 4) Hỏi: Quy hội tâm linh là quy hội làm sao? Đáp: Thừa quy hội tâm linh là mọi người đồng tu đồng sum họp, chung nhau phát triển một đường hướng về thanh tịnh mà tu. Kệ: Cùng nhau hội ngộ tái thâm tình Rõ lẽ càn khôn một hướng khuynh Duyên đẹp tình Trời quy sống động Thanh bình sáng suốt tự mình mình.
Sydney 26-01-97 5:45 AM 5) Hỏi: Tìm tịnh trong động thì phải làm sao mới đúng? Đáp: Thừa tìm tịnh trong động thì phải dẫn thân trong mọi hoàn cảnh, thì trực giác mới mở, thức hòa đồng mới phát triển. Ngược lại thủ thế và ôm chấp thì đi đến đâu cũng không phát triển và tự cô lập chính mình mà thôi. Kệ: Chuyện đời dục lạc khó buông trôi Phạm lỗi không mình tự tạo tội Ăn cắp tưởng mình chơn ý thức Khổ hạnh không có muốn thành ngôi.	Sydney 27-01-97 6:45 AM 6) Hỏi: Muốn được vui trong thanh tịnh thì phải làm sao? Đáp: Thừa muốn được vui trong thanh tịnh thì luồng điện trong nội tâm phải quân bình, không còn lo âu và sợ sệt nữa, nhiên hậu mới bỏ được tình đời đen bạc. Kệ: Điện tâm khai triển tiến thì thâm Giải tỏa phiền ưu tự tiến thâm Rõ rệt chính mình không chuyển động Quý yêu muôn loại tịnh âm thâm.
Sydney 28-01-97 6:15 AM 7) Hỏi: Muốn được một lòng một dạ tu học theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp thì phải làm sao? Đáp: Muốn một lòng một dạ xây dựng niềm tin vững chắc cho chính mình, thì phải thực hành đứng đắn từ giai đoạn một, tức là tự gây một tập quán tốt trong tinh thần tự xây dựng cho đường hướng phát triển tâm linh. Kệ: Tự xây tự tiến rõ hành trình Bận đạo chung tu tự cảm mình Đời đạo song hành tâm thức giác Chiều sâu tâm đạo tự mình mình.	

Yêu Cha (tiếp theo)

...
Cho nên, nhiều khi tôi nói: các bạn tu phải cố gắng tu, tu cố gắng ý thức hành động của mình, sửa tánh của mình. Nhiều người tu bệnh đó là không chịu sửa tánh mà thôi, tánh sanh ra bệnh. Tướng của mình tốt xấu do cái tâm của mình từ bi hay ác độc, nó phát hiện rằng cái tướng tốt hiện, cặp mắt ngoan ngoãn, phần diện bộ đầu nó mở thì cái luồng điện đó là khác, tu nhờ tâm phát. Còn bệnh do tánh sanh đó, mình phải sửa cái tánh. Bởi cái bệnh của các bạn nó đâu có phải là đợi nó đau cái mình, bạn thấy mới bệnh đau. Do cái khẩu nghiệp của bạn, cái miệng của bạn nói tâm bậy. Đó nó trở lại, nó làm cho bạn có một cái bệnh. Bệnh tức tối mà nói không được mà lại trị không xong, nó có cái bệnh bực tức ở trong đó. Rồi nhiều khi nó trở lại nó thách cái đạo đó, tu mười mấy năm mà không thấy cái gì. Đó là do ai? Do cái tánh của nó đã làm cho nó bực tức mà nó không biết.

Cho nên, tu phải sửa tánh, mà sửa tánh là lập hạnh. Cái tánh từ bi là tâm quan trọng, cái tánh vì mọi người, cái đó là quan trọng. Cái tánh ích kỷ, vụ lợi, vì mình, cái đó không có tiến bộ, cái đó bành trướng về hạ trí và nó đem cho các bạn sợ sệt. Các bạn nói tôi không có lợi, tôi không làm, đó là các bạn sợ rồi. Sợ cái gì? Sợ đói, sợ nghèo, sợ khổ.

Tôi làm cho người ta vui tức là vui, tôi làm cho mọi người có lợi, tôi là có lợi thì bạn thấy của của các bạn nhiều hơn cái mà bạn suy nghĩ. Bạn suy nghĩ có lợi tôi mới làm, không lợi tôi không làm, không tiền vô tôi không làm. Cái đó là cái phạm vi eo hẹp của bạn, không có bao giờ tiến triển, suốt đời bạn có cần cù đi nữa cũng chẳng có là bao. Tư tưởng và hành động vật chất và tinh thần cũng không có giúp đỡ bạn được.

Cho nên, mình vị tha nên mình nói vì mọi người, mọi người đã vì mình. Mình có cái áo duyên dáng màu sắc rực rỡ bạn đó là nhiều người tạo cho ra. Bây giờ ta phải tạo một cái gì để đền bù cái công ơn đó, là đền bù công ơn của Trời Đất. Đó, cả ngày nghĩ bao nhiêu công chuyện đó thì rất cuộc dờm lại cái gia cang các bạn không có thiếu thốn.

Như tôi từ hồi nào tới giờ, các bạn dờm thấy tôi làm gì có lợi đâu. Tôi ăn rồi tôi lo tu, tôi lo nói này, nói

cái kia, nói nọ để cho họ tiến. Rồi ai cho tôi ăn đây, tôi tin tưởng rằng có ông Trời, có ông Phật, có bề trên đem cái thanh điển giáo hóa tôi và nuôi nấng tôi bất cứ ở chỗ nào thì tôi cứ nghĩ cái đó. Nếu tôi vắng cái đó tôi sẽ mất tất cả mà tôi có cái đó luôn luôn tôi sẽ có tất cả, có trong xây dựng và tình thương cởi mở.

Thành ra ngày nay tôi cũng quên dờm lại tôi có ăn không, nếu tôi không có ăn ngày nay tôi không nói chuyện được, chắc cũng có ăn, các bạn thấy cái gì rồi nó cũng có. Cho nên, nhiều khi gia đình tôi nói, ông làm ăn từ hồi nào tới giờ ông mua không được vách tường, không mua được cái gì xứng đáng cho gia đình. Nhưng mà tôi nói rồi tôi đã mua được cái tình thương rồi tôi thấy tôi có căn nhà đồ sộ lắm, tôi không phải ở cái nhà eo hẹp như bà định mua, thành ra tôi không có chương trình mua. Tôi không có chương trình mua thì tôi không có đầu óc bóc lột ai hết. Tôi chỉ lo sửa tôi để tiến, để hòa đồng với tất cả mọi người đều ở trong cái thương yêu và dẫn tiến thực sự phát triển.

Cho nên, cái tình thương quý trọng nhứt, tình thương và đạo đức. Cho nên, các bạn không nên dùng cái khẩu nghiệp quá đáng đối xử với một người truyền pháp. Một người còn hơn cha mẹ mình ngày đêm lo tìm cách để cho mình tiến. Nhưng mà mình vong ơn, bội nghĩa dùng những câu bất chánh tự gạt lấy mình chớ họ đâu có bị gạt, họ tiến triển. Bởi vì tại sao, người truyền pháp luôn đem ánh sáng mở cho mình. Mình muốn giận họ mình nói cái vong ơn bội nghĩa đó, cái lời nói bất chánh đó là mình đóng cửa rồi, đâu còn tiếp tục hưởng được sung sướng mà người đó lo cho mình trong thứ tự mỗi ngày mỗi giờ thì mình tự phạt mình chớ người đâu có phạt mình. Nhưng mà dờm lại đời mình thấy mình buồn tui. Khi mà mình thức giấc mình biết được mình bội phản một người truyền pháp đã lo cho mình hơn một người cha của mình thì mình thấy đau khổ vô cùng. Không biết các bạn nghĩ sao nếu tôi là người đời tôi rất đau khổ.

Tôi tu, tôi thấy cái bề trên quan trọng hơn, mà ở dưới không bao giờ tôi chấp nhận hiện tại. Nhưng mà tôi thấy họ đau khổ vì họ làm cho họ đau khổ.

Vì cái sự đó tôi không muốn có. Tôi muốn mọi người tiến gần tôi. Cho nên, nhiều bạn đã ngồi xung quanh tôi, chưa thấy tôi. Nói thấy ma, thấy quỷ thấy đủ thứ mà chưa thấy tôi. Tôi nói chưa thấy tôi, chưa biết luồng điện của tôi, chưa gặp được dung nhan của tôi. Đó, hỏi tôi muốn các bạn gặp, tôi muốn lắm. Tôi gặp được tôi nâng niu, tôi thương yêu, tôi hôn hít, tôi sung sướng lắm, không bao giờ tôi bỏ các bạn hết nhưng mà chỉ có các bạn bỏ tôi mà thôi.

Các bạn phải bỏ hết tất cả cái ô trược, ác trược của nội tâm mà tiến về thanh tịnh chúng ta hưởng đời đời, không có mất đâu.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài gòn ngày 29/5/1977)

Hướng Tâm

Kính Thông Báo: Xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho thân mẫu của bạn đạo Trương Vũ Long, là Bà Trần thị Hà, sinh ngày 10 tháng 10 năm 1941, từ trần ngày 7 tháng 11 năm 2014 (nhằm ngày 15 tháng 9 năm Nhâm Ngọ) tại Calgary, Alberta, Canada, hưởng thọ 74 tuổi, được siêu thăng tịnh độ.

Thành tâm cảm ơn quý bạn đạo.

Nam Mô A Di Đà Phật vạn vật thái bình.

Các bạn đạo tại Calgary đồng phân ưu và cảm tạ.

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ PHÁP

Alain Canitrot
Association VoVi France
Le Vallona
12 Rue Salvador Allende
92000 NANTERRE
France
E-Mail: Alain.Canitrot@wanadoo.fr

Nanterre, 18 March 1997

To: Hoa,
Copy for information: Mr. TAM

Dear Hoa,

We have received with the LED Weekly, the inscription form for the VoVi Association membership card.

I would like here to expose the viewpoint of the "Association VôVi France" because we talked a lot about the unified badge proposal during our last administration meeting.

If the idea to get closer to each other, to harmonize us and to work in the order makes all of us fully agree, it remains many interrogations on the form as well as on the substance of this project.

1) - Why to make a unified card? What is it for?

Mr. Tam has appeared himself cautious during the seminary of Paris in September 1996. We have no clear reply other than for reasons of "design" and harmony, but does the harmony depend on a badge?

2) - Have all concerned associations been contacted and informed of this project to establish the way to do it, the design, the useful information, and have the opportunity to participate in it's elaboration in the order and the harmony?

3) - It concerns a membership card of Association and not a card of practicing Vô Vi.

Such that the project has been exposed from the starting point, the attribution is therefore under the responsibility of the local association only, VoVi LED offering only the service to realize uniform manner badges for all countries according to elements sent by the local association.

Meditation Centers having no legal status deposited with list of members, their answerables cannot ask badge corresponding to their center. That is therefore illegal.

Centers have a very great importance by their radiation and the sincerity of all their members but to entail them to these responsibilities can cause them a lot of problems in the future.

One proposes to the isolated practitioners a badge, but a badge of what? VôVi LED? Did they register to VôVi LED? Who is VôVi LED, what are its statutes and who is member, under what conditions?

If the sincerity and good heart seem to us evident, it seems also to us that this operation is not sufficiently analyzed and studied, or that we lack information.

For more limpidity, we suggest the list of associations (and others ?...) supposed to have a badge being published.

4) We have evoked the risk of transmitting and centralizing files and information about all the practitioners in the whole world, especially knowing that in some countries the VoVi practitioners can be worried (it is notably the case in France). Is VOVILED ready to prevent and assume all responsibilities?

Because many inquiries are not necessary for the establishment of the badge, the decision of making the questionnaire seems also to be in order to create an international centralized file of all

members of associations, is it useful and / or necessary, why?

Reminder of LED Weekly of 12 August 1996

On the advice of Master Luong Si Hang, all personal details of the member of the Association have to be perfectly kept confidentially and only in the file of the Association that delivers cards, and the former must not exchange neither divulge this file to imports what other Association, except if the member of the Association agrees. On the membership card, it's sufficient to register the name of the member of the Association and the code delivered by each respective Association but it is unnecessary to mention there personal signalling details, so as to insure the security of the member of the Association.

This corresponds to French law.

The association is therefore alone responsible of all information given by its members and can communicate only information strictly necessary for the operation "badge VoVi". In fact these information are given by the practitioners to people they have elected who are depositarys and responsables, this is not the case of members of VoVi LED, who will need the authorization of each members to have the use of their personal details.

Several practitioners, members of the association Vovi France refuse to give all these information abroad.

5) What is going to be the design of the card? What information will be indicated? How will it be validated each year? Who is in charge of all these problems, who has been contacted ? Has VoVi LED the agreement of the different concerned associations and has accounted all the local characteristics?

6) For the financing of badges, I would wish more transparency and that one indicates the exact cost of a badge, knowing that each one can give more if he wishes it.

The each payment goal has to be clear, badges, help assistance etc...

On the other hand if a budget is exceeded it is an excellent thing that to give the surplus to works of beneficence.

It seems to us that the harmonization of badges has to be the reflection of the harmony of these that

carry them, and how can there be harmony if there is no exchange and comprehension, if each has not the opportunity to express, one listening the other, and the other listening one.

For all these reasons the board of directors of the association VôVi France has decided not to participate to the operation, such that it is presented today and considers as alone valid for the association the badge that it distributes locally.

Thank you for your attention and your sincere work for all the beings that aspire to spirituality. This letter has for goal to raise questions that we ask and to take care before difficulties and more important problems do occur.

I send to all the team of VoVi LED my best thoughts and I am very happy to have the opportunity to participate, even very little, in our common reflection work that replies to the deep wish of our heart.

Very sincerely, with my best regards.
The president of the "Association VôVi France"

Alain Canitrot

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Phục Vụ

Phục Vụ mọi người tâm được nhẹ
Dấn thân hiểu đạo chẳng còn mê
Đại Bi tận độ không gian khổ
Thực hiện giúp người chẳng chán chê.

Sydney, ngày 20/3/1997

Thưa các bạn,

Tôi đã được đọc bản sao lá thư của Alain Canitrot, hội trưởng Vô Vi Pháp Quốc, bày tỏ sự không đồng ý về việc làm của VôViLED về thẻ hội viên.

Qua những ngày thực hiện làm thẻ hội viên, bạn đạo có phần thắc mắc về nhu cầu này, thẻ hội viên là trật tự tu học hằng tuần của hội địa phương, mỗi nơi Hội Trưởng có quyền cấp hay thu thẻ hội viên tùy theo hành động tốt xấu của hội viên.

Với 10 điều tâm niệm của hành giả Vô Vi dứt khoát chủ kiến, hướng về thanh tịnh mà tu thì không cần làm chính trị cũng thực hiện được sự hòa ái tương thân, theo chiều hướng tự tu tự tiến.

Tôi, Bé Tám, có nhờ chị Kiều Hòa, hội viên của hội Bắc California mua giùm máy làm thẻ hội viên thay vì đem đi làm ở bên ngoài. Hiện nay có một số bạn đạo phát tâm tự nguyện phục vụ bạn đạo. Các hội trưởng và thiền đường nào cần làm thẻ hội viên mà mọi người cho là đẹp và mỹ thuật, có thể gửi về cho chị Kiều Hòa, chủ công ty VoViLED. Nếu quý vị hội trưởng và chủ thiền đường cần sự phục vụ của chị Kiều Hòa và bạn đạo tại thiền đường lưu động Culver City, thì xin liên lạc với VoViLED.

Máy này có khả năng in ra như sau:

- a) - có thể in hình màu
- b) - tên họ
- c) - thuộc về hội nào.

Hội nào đã làm thẻ rồi, thì không cần làm lại, trừ khi nào muốn làm thẻ mới. Chỉ cần gửi về VoViLED một tấm hình và con số mật mã của hội địa phương gửi đến là đủ rồi. Hồ sơ của hội viên là do quý hội nắm giữ tại địa phương.

Qua những lần tôi dẫn thân phục vụ những bệnh nhân giàu có đã tặng tôi số tiền, và với số tiền này, tôi luôn luôn nghĩ về người thiếu thốn ở Việt Nam. Tôi đã gửi tiền, để phát gạo và thực phẩm cho

những đồng bào đói mù và tàn tật, và bị bão lụt, sự nghiệp tiêu tan. Dù khả năng vật chất sẵn có của chính tôi không mấy dư giả, nhưng tôi cũng đưa được những món quà đến tận tay người đau khổ. Từ lúc tôi có mặt tại hải ngoại, tôi vẫn phục vụ đều đều cho những đồng bào thiếu phước. Tâm chúng tôi chỉ biết phục vụ mà thôi. Thượng Đế đã ban ơn và chiếu cố phước tiện cho tôi hành sự, thực hiện tình thương và đạo đức. Qua nhiều năm làm việc, tôi tự cảm nhận rõ ràng tình thương và đạo đức không biên giới, thật sự đã an ủi được một số người cơ hàn thiếu phước. Gần đây tôi rất hăng say trong việc làm tình thương và đạo đức. Thiếu tiền, gọi là nghèo nhưng tâm không nghèo thì cũng được sự chứng giám của Thượng Đế và Chư Phật gia hộ cho tôi có cuộc sống duy trì mãi cho đến ngày nay. Tôi xin nguyện phần tuổi còn lại, sẽ phục vụ tận tình cơ tiến hóa của nhân loại. Cầu mong đạt được sự bình an, tự do, hòa bình và hạnh phúc.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Montreal, ngày 5 tháng 7 năm 1980
MẤU ÁI 26

Chẳng còn ước nguyện cầu mong
Tự mình thanh lọc khai vòng điển quang
Lý kia sáng suốt tự bàn
Cha Lành ban rải tâm an đạo đời.

Thực hành mới rõ thấp cao
Muôn màu như một trăng sao chuyển hòa
Cần khôn vũ trụ chẳng xa
Nằm trong duy thức tự hòa đến nơi.

Không đi không tiến không tầm
Làm sao hiểu rõ dương âm thế nào
Âm dương thuận tiến chẳng cao
Trong ta có sẵn hợp màu đạo tâm.

Tình thương ban rải tùy cơn
Mẹ vì con trẻ chẳng hờn nhơn gian
Mong con sớm xét luận bàn
Con đang chánh giác là đang quy tâm.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

THIÊN ĐƯỜNG DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Ba Mươi Lăm (tiếp theo)

ĐẠO TAM GIỚI GẶP BÁT TIÊN QUÁN DIỆU PHÁP

...
LỜI ÔNG TÁM GIẢNG

Đọc đến đây tạm ngưng và chúng ta thấy rằng một cuộc hành trình bất cứ một việc gì cũng phải trì ki chí,¹ phải bỏ công, phải cương quyết đi tới, chớ đừng có chán nản. Chán nản giữa đường là tự hại mình, những sự thành công của Dương Sinh mà đi đến giữa đường thấy cảnh này sợ, cảnh kia sợ là bị thụt lùi. Còn đàng này chúng ta có cái pháp rồi, cứ nắm cái pháp đó mà đi, bất cứ giá nào cứ đi tới, rồi nó cũng sẽ đi tới cái chỗ, kêu bằng gọn ngắn hơn và trở về cái nguyên căn sẵn có của chính mình và khỏi phiền chư vị nữa. Chính tâm ta đã ý thức và thực hiện đi tới thì lúc nào cũng có thể thành đạt. Cần phải cương quyết, không nên bê trễ và không nên trì trệ, và không nên chán ngán, vì chúng ta đã thấy rõ con đường đi, đi trở về cái nguyên căn của chính mình và không có lệ thuộc. Cho nên Dương Thiện Sinh đã được Phật Tể Công dẫn đi đó là cái nhiệm vụ rất lớn lao, Dương Thiện Sinh có căn lành mới thấy rõ mọi điều và diễn tả cho chúng ta. Cái ơn đó rất cao dày, bỏ biết bao nhiêu công lao, tinh thần trong lúc không có một cái pháp nắm trong tay nhưng mà vẫn đi tới được, và cái chuyện đó là một cái chuyện kì diệu để cho chúng sanh thấy rõ rằng chúng ta không phải là người ở cõi phàm, phần hồn bị giáng lâm xuống đây để học hỏi và lập lại sự quân bình thì tự nhiên chúng ta mới có cơ hội trở về được. Mà ngày hôm nay chúng ta đã nắm được cái pháp trở lại với quân bình mà chỉ do cái tâm chúng ta chịu hành hay là không. Hành nó điều hòa thì cái tâm pháp nó mở, mở thì cũng thấy rồi cũng là đi được. Cho nên các bạn, khi thấy cảnh này cảnh kia

cũng chưa đúng, còn đi nữa, đi nữa, đi nữa, đi tới hư không đại định. Đi lên trên đó rồi chúng ta thấy rằng, cây cũng là ta, cảnh cũng là ta. Ta là cảnh, cảnh là ta. Lúc đó thì các bạn muốn làm nhiệm vụ gì, muốn cứu đời, đi tới đâu cũng đem lại sự bằng an cho mọi người và cái hạnh hi sinh vô cùng thấy rõ nhận định chết sống không có quan tâm nữa. Con người đời bận rộn vì sự chết và sự sống, cho nên bị người này hù cái sợ, người kia hù cái sợ, kì thật không có cái gì hết. Chỉ ôm tình thương, đi tới đâu cũng vậy, họ nói giết ta nhưng ta ôm tình thương tới rồi có chết đi nữa thì tình thương cũng trở về với tình thương. Rốt cuộc, cái gì cũng không qua được cái tình thương, cái tình thương cao quý của Trời Phật, của ba cõi, lúc nào cũng là sống động. Nó là một khí giới vô cùng sống động mà chúng sanh lần lượt đang học, phát triển từ văn minh này tới văn minh nọ, là đã xây dựng gì? Xây dựng tình thương! Thấy món đồ trước kia thô kịch, ngày nay nó lại thanh nhẹ. Chúng ta quý nó, thương nó, giữ lấy nó, nhờ nó mà phản chiếu vào tâm, mà không biết giữ cái tâm thanh sạch rồi đem ra vụ lợi buôn bán tranh giành rồi lường gạt lẫn nhau. Chớ kì thật chúng ta biết món quà quý này và cảm thông món quà quý này thì chúng ta sẽ cảm thông được cái tâm của chúng ta. Đâu đâu cũng có cái tâm pháp để xây dựng cho chúng ta tiến hóa. Một cái máy, một cái tivi, một cái gì cũng là đều có quân bình mới thể hiện được cái hình, mà mất quân bình thì không thể hiện được cái hình, nhưng mà cái tivi không có điện thì cũng không coi được. Cho nên cái điện năng là quan trọng. Điện năng của Trời Phật là tự nhiên trong sự phát tâm phối hợp của kim mộc thủy hỏa thổ, các giới đồng tiến hóa, chư vị làm việc một

¹ Cố gắng giữ ý chí, không buông bỏ.

lượt, nó mới khai thông được. Còn kẻ này phản trắc kẻ kia thì trời cũng sụp đổ chớ đừng nói người. Cho nên tất cả là chỉ khao khát con đường trở lại chính với chính họ tức là quy nguyên giác. Quy nguyên giác kêu là thường hành và tận độ. Quy nguyên rồi giác tâm, rồi biết cái phận sự của mình, biết vị trí của mình thì lúc đó mình mới thừa hành và tận độ chúng sanh. Còn chưa quy nguyên thì mình còn trong nghi ngờ, đi tới một bước nữa cũng nghi ngờ, mà ngồi đó rồi cũng nghi ngờ, thì làm sao tiến. Càng tu càng lấy cái thanh khí diễn vô hóa giải tâm can thì phế thận, thì tâm can thì phế thận nó mới hưởng cái phần thanh nhẹ đó. Lần lần nó khai hóa

ra thì nó mới quy không được. Quy không là nhẹ nhàng, như không có cái gì gọi là quy không, nhưng mà phải làm nó mới có, phải giải nó mới có. Cho nên chúng ta nhờ có cái pháp giải khứ trước lưu thanh, nó mới quy không. Quy không là tâm thức chúng ta, có tâm nhưng mà không có dấy động, có tâm mà không có lo âu, có tâm mà không có sợ sệt. Cái đó mới kêu là chánh pháp, mà có tâm đang tu mà bị người ta hù là mình sợ thì không bao giờ mình ngộ được chánh pháp. Mình đã nắm chánh pháp rồi, mình tin chánh pháp mà mình thực hành đúng như vậy là không bao giờ mình bị kẹt nữa.

(còn tiếp)

